

**A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A
PAKISZTÁNI ISZLÁM KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS
ELKERÜLÉSÉRE A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN ISLAMABADBAN, 1992.
FEBRUÁR 24. NAPJÁN ALÁÍRT EGYEZMÉNY EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE**

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Köztársaság és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén Islamabadbán, 1992. február 24. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság által 2017. június 7-én aláírt, az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezmény (a továbbiakban: MLI) alkalmazására vonatkozó egybeszerkesztett szöveget.

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság által a letéteményeshez 2020. december 18-án benyújtott összevont MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezéseivel együtt alkalmazandóak szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezései mellett. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok az OECD Modellegyezmény rendelkezéseinek megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az Egyezmény terminológiájának megfelelően módosításra kerültek annak érdekében, hogy azok összhangba kerüljenek egymással, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatalóságok” és „Szerződő Államok”) megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek értelmezését. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, annak nem célja a lényegi rendelkezések módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései már hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, melyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg a Pakisztáni Iszlám Köztársaság részéről 2020. december 18. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI az Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (forrásadók vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs okmány letétbe helyezésének, elfogadásának vagy jóváhagyásának időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, a Pakisztáni Iszlám Köztársaság esetében pedig 2020. december 28. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma Magyarország esetében 2021. július 1. napja, a Pakisztáni Iszlám Köztársaság esetében pedig 2021. április 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Eltérő rendelkezés hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében a következő időpontoktól válnak alkalmazhatóvá Magyarországon:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont forrásadók tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően következik be;
- ii. minden egyéb kivetett adó tekintetében, azon adózási időszakra, amely 2022. január első napján vagy azt követően következik be.

és

az Pakisztáni Iszlám Köztársaságban:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont forrásadók tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2021. július első napján vagy azt követően következik be;
- ii. minden egyéb kivetett adó tekintetében, azon adózási időszakra, amely 2022. január első napján vagy azt követően következik be.

EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A PAKISZTÁNI ISZLÁM KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság,
attól az óhajtól vezetve, hogy egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén,

Az Egyezmény preambulumszövege tartalmazza az alábbi, az MLI 6. cikk 1. bekezdését:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYEZMÉNY RENDELTETÉSE

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztüli adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetetten részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekben).

és hogy gazdasági kapcsolataikat továbbfejlesszék és megkönnyítsék,

megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

1. Az Egyezmény, a beszédes módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem után az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egységei vagy helyi hatóságai részére beszednek.

2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy a jövedelem részei után beszednek, ideértve az ingó és ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett munkabérek vagy fizetések teljes összege utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) a Magyar Köztársaság esetében:

(i) a jövedelemadó,

(ii) a nyereségadók,

(a továbbiakban: magyar adó);

b) a Pakisztáni Iszlám Köztársaság esetében:

(i) a jövedelemadó,

(ii) a különadó,

(iii) a pótdadó;

(a továbbiakban: pakisztáni adó).

4. Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény értelmében, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Pakisztán” kifejezés, földrajzi értelemben, Pakisztánt jelenti, ahogyan azt a Pakisztáni Iszlám Köztársaság alkotmánya meghatározza és magában foglal a Pakisztán part menti vizein kívül eső minden olyan területet, amely Pakisztán jogszabályai és a nemzetközi jog szerint olyan területnek minősül, amelyen Pakisztán szuverén jogokat és kizárólagos joghatóságot gyakorol a tengerfenék és az altalaj természeti kincsei és a felettük levő vizek tekintetében;

b) a „Magyarország” kifejezés, földrajzi értelemben, jelenti a Magyar Köztársaság területét;

c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy Pakisztánt jelenti, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

e) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintenek;

f) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelenti;

g) az „állampolgárok” kifejezés jelenti:

(i) mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek;

(ii) mindazokat a jogi személyeket, személyi társaságokat és társulásokat, amelyeknek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam jogszabályaiból származik;

h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet olyan vállalkozás által üzemeltetett hajó vagy légi jármű bonyolít le, amelynek tényleges üzletvezetési helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a hajót vagy légi járművet csak a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik;

i) az „illetékes hatóság” kifejezés

(i) Magyarország esetében a pénzügyminiszter vagy annak meghatalmazott képviselőjét;

(ii) Pakisztán esetében az Állami Bevételek Központi Hivatalát vagy annak meghatalmazott képviselőjét

jelenti.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés más nem kívánt, bármely, abban meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

1. Az Egyezmény értelmében „az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem vonatkozik olyan személyre, aki ebben az Államban csak az ebben az Államban levő forrásokból származó jövedelem alapján adóköteles.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzete a következők szerint határozandó meg:

a) ez a személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; ha mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Szerződő Államban van, vagy ha egyik Szerződő Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Szerződő Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) amennyiben a személy mindkét Szerződő Államnak vagy egyiknek sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései szerint egy személy, más mint egy természetes személy, mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésnek helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti helyet (beleértve a termelési helyet) jelent, amellyel a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt,

f) a raktárt,

g) állandó kiállító helyet, és

h) a bányát, az olaj- vagy földgázkutát, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. A „telephely” kifejezés magában foglalja az építési területet, szerelési vagy berendezési munkálatokat, és ha van ilyen, az ezekkel kapcsolatos felügyeleti tevékenységet is, de csak akkor, ha az ilyen munkálatok és az azokkal kapcsolatos felügyeleti tevékenység hat hónapnál hosszabb ideig tartanak.

4. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, a „telephely” kifejezés nem foglalja magában a következőket:

a) az olyan berendezéseket, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak, kivéve az olyan javakat vagy árukat, amelyeket a vállalkozás eladás céljából üzletben, eladásra használt helyiségben vagy raktáron tart;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készleteit, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak, kivéve az olyan javakat vagy árukat, amelyeket a vállalkozás eladás céljából üzletben, eladásra használt helyiségben vagy raktáron tart;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készleteit, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag az a)-e) pontokban említett tevékenységek valamelyik kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek ebből a kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés nyer alkalmazást - az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében tevékenykedik, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő az először említett Szerződő Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, ha az ilyen személynek:

a) ebben az Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejték ki, e bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé; vagy

b) nincs ilyen meghatalmazása, de az először említett Államban javakból vagy áruból rendszeresen tart készletet, amelyből rendszeresen szállít javakat vagy árut a vállalkozás nevében.

6. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam biztosítási vállalkozása - kivéve a viszontbiztosítás vonatkozásában - úgy tekintendő, mintha annak a másik Szerződő Államban telephelye lenne, ha biztosítási díjakat szed ennek a másik Szerződő Államnak a területén, vagy ott felmerülő kockázatokat biztosít egy személyen keresztül, kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés nyer alkalmazást.

7. Az egyik Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak telephelye lenne a másik Szerződő Államban csupán azért, mert tevékenységét ebben a másik Szerződő Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

8. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural, vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír, vagy ebben a másik Szerződő Államban fejt ki tevékenységét (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban levő ingatlan vagyomból (beleértve a mező- és erdőgazdasági üzemek jövedelmét), élvez, ebben a másik államban adóztatható.

2. Az „ingatlan vagyom” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak a jogszabályai meghatároznak, amelyben a szóban forgó vagyom van. A kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyom tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyernek alkalmazást, az ingatlan vagyom hasznélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért és kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat, a tengeri hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyomnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyom közvetlen használatából, bérbe adásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdések rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyomból származó jövedelemre és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyomból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Szerződő Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az a következőknek tudható be:

- a) ennek a telephelynek,
- b) olyan javak vagy áruk eladásának ebben a másik Államban, amelyek ugyanolyanok vagy hasonlóak, mint amelyeket e telephely révén eladnak, vagy
- c) ebben a másik Szerződő Államban kifejtett más olyan üzleti tevékenységeknek, amelyek ugyanolyanok vagy hasonlóak, mint amelyeket e telephely révén lebonyolítanak.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely révén fejt ki, ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érthetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet, azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló vállalkozás fejtene ki, és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lenne.

3. a) A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely működésével kapcsolatban felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely van, vagy máshol annak a Szerződő Államnak a belső jogszabályaiban foglalt rendelkezéseknek megfelelően, ahol a telephely van.

b) Mindazonáltal nincs megengedve az ilyen levonás az olyan összegek tekintetében, ha vannak ilyenek, amelyeket a telephely fizetett (másként, mint a tényleges kiadások megtérítése céljából) a vállalkozás központi irodájának vagy bármely más irodájának licenrdíjként, térítésként vagy más hasonló fizetésként szabadalmak vagy más jogok használatáért, vagy különleges elvégzett szolgáltatásokért vagy üzletvezetésért járó jutalékként, vagy a bankvállalkozás esetét kivéve, a telephelynek kölcsönzött pénzért járó kamatként. Hasonlóképpen nem veendő figyelembe a telephely nyereségének megállapításánál telephely által a vállalkozás központi irodájának vagy bármely más irodájának licenrdíjként, térítésként vagy más hasonló fizetésként szabadalmak vagy más jogok használatáért, vagy különleges elvégzett szolgáltatásokért vagy üzletvezetésért járó jutalékként, vagy a bankvállalkozás esetét kivéve, a vállalkozás központi irodájának vagy bármely más irodájának kölcsönzött pénzért járó kamatként (másként, mint a tényleges kiadások megtérítése céljából) felszámított összegek.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás egész nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztás alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdésben foglaltak nem zárják ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg. Az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkel.

5. A telephelynek nem tudható be nyereségjavaknak vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő pusztá vásárlása miatt.

6. Az előző bekezdések céljaira, a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtégeket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, azoknak a Cikkeknak a rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Hajózás és légi szállítás

1. Az a nyereség, amely légijárműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

2. Az egyik Szerződő Államban levő forrásokból származó nyereség, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozása hajóknak a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből élvez, az először említett Államban adóztatható annak belső jogszabályai szerint, de a megállapított adót 50 százalékkal csökkenteni kell. Az egyik Szerződő Államban levő forrásokból származó nyereség a másik Szerződő Államban levő forrásokból származó nyereség a másik Szerződő Állam vállalkozásának fizetett vagy fizetendő, vagy az ezen vállalkozás által vagy nevében elfogadott vagy elfogadottnak tekintett összeget jelent utasok, lábas jószág, postai szállítmányok vagy javak szállítása miatt, az először említett Állam bármelyik kikötőjében való hajóba rakás mellett.

3. E Cikk előző bekezdéseinek rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely pool-ban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásainak üzemeltetésében, ellenőrzésében vagy tőkájában részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzemeltetésében, ellenőrzésében vagy tőkájában részesednek,

és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően adózatható.

2. Amennyiben az egyik Szerződő Állam valamely vállalkozásának nyereségéhez hozzászámítja - és megfelelően megadóztatja - azt a nyereséget, amely után a másik Szerződő Állam egyik vállalkozását ebben a másik Államban megadóztatták, és az így hozzászámított nyereség, olyan nyereség, amelyet az először említett Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg egymással, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodtak volna, úgy ennek a másik Szerződő Államnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságainak, ha szükséges, tanácskoznuk kell egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adózatható.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg

a) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát, ha a kedvezményezett olyan társaság, amelynek az osztalékot fizető társaság tőkájének legalább 25 százaléka közvetlen tulajdonában van;

b) az osztalék bruttó összegének 20 százalékát minden egyéb esetben.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. Az e Cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, bányarészvényekből, alapítói részvényekből vagy más, nyereségrészesedést biztosító jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 15. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

5. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, így ez a másik Szerződő Állam nem adózatható meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Szerződő Államban levő telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Szerződő Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal ez a kamat abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett a kamat hasznosítója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 15 százalékát.

3. Tekintet nélkül e Cikk 2. bekezdésének rendelkezéseire:

a) a Magyarországból származó és a pakisztáni Kormánynak vagy a Pakisztáni Állami Banknak fizetett kamat mentes a magyar adó alól;

b) a Pakisztánból származó és a magyar Kormánynak vagy a Magyar Nemzeti Banknak fizetett kamat mentes a pakisztáni adó alól;

c) a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel meghatározhatnak más olyan intézményt is, amelyre ez a bekezdés alkalmazandó.

4. Az e Cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzáloggal, akár nem, különösen pedig kölcsönökből és hitelekből és bankbetétekből származó jövedelmet, valamint bármely más olyan jövedelmet jelent, amely a pénzkölcsönökből származó jövedelemmel azonos adóztatás alá esik.

5. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznosítója a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, és a követelés, amely után a kamatot fizetik ténylegesen

a) ehhez a telephelyhez vagy egy állandó bázishoz tartozik, vagy

b) a 7. Cikk 1. bekezdésének c) pontjában említett üzleti tevékenységgel kapcsolatos.

Ezekben az esetekben a 7. Cikk rendelkezései nyerne alkalmazást.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető maga ez az Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága vagy egy, ebben a Szerződő Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a követelés, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó bázis fizeti, úgy az ilyen kamat abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó bázis van.

7. Ha a kamatot fizető és a kamat hasznosítója vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat hasznosítója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint, az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Licencdíj

1. Az egyik Szerződő Államból származó olyan licencdíj, amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal az ilyen licencdíj megadóztatható abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, annak az Államnak a jogszabályai szerint, de ha a kedvezményezett a licencdíj hasznosítója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a licencdíj bruttó összegének 15 százalékát.

3. Az e Cikkben használt „licencdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, beleértve a mozgóképfilmeket és a rádió- vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket vagy kép- vagy hanghordozó szalagokat, szerzői jogának használatáért vagy használati jogáért, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák, vagy kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a licencdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznosítója a másik Szerződő Államban, ahol a licencdíj keletkezik, egy ott levő telephely útján tevékenységet

fejt ki, vagy a másik Szerződő Államban egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a licencdíjat fizetik, ténylegesen

a) ezzel a telephellyel vagy állandó bázissal, vagy

b) a 7. Cikk 1. bekezdésének c) pontjában említett üzleti tevékenységgel kapcsolatos.

Ezekben az esetekben a 7. Cikk vagy a 15. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

5. A licencdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a licencdíjat fizető maga ez az Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága vagy egy, ebben az államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a licencdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a licencdíjfizetési kötelezettség felmerült, és a fizetéseket ez a telephely vagy állandó bázis teljesíti, úgy az ilyen licencdíj abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó bázis van.

6. Ha a licencdíjat fizető és a licencdíj hasznahúzója, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a licencdíj összege meghaladja azt az összeget, amelyet ilyen kapcsolatok nélkül fizettek volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint, az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adózatható.

13. Cikk

Műszaki szolgáltatásért járó díj

1. A műszaki szolgáltatásért járó díj, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásának fizetnek, ebben a másik Államban adózatható.

2. Mindazonáltal az ilyen műszaki szolgáltatásért járó díj megadóztatható abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, annak az Államnak a jogszabályai szerint, de ha a kedvezményezett a díj hasznahúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a díj bruttó összegének 15 százalékát.

3. Az e Cikkben használt „műszaki szolgáltatásért járó díj” kifejezés üzletvezetési, műszaki vagy tanácsadói szolgáltatás (beleértve a műszaki vagy egyéb személyzet szolgáltatásáért a vállalkozás által teljesített fizetést) miatt teljesített bármiféle fizetést jelent (beleértve az átalányfizetést), de nem tartalmazza az 5. Cikk 3. bekezdésében említett tevékenységekért járó fizetést vagy az Egyezmény 15. Cikke alá eső jövedelemnek minősülő fizetést.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a műszaki szolgáltatásért járó díj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznahúzója a másik Szerződő Államban, ahol a műszaki szolgáltatásért járó díj keletkezik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a szerződés, amelynek alapján a műszaki szolgáltatásért járó díjat fizetik, ténylegesen

a) ezzel a telephellyel vagy állandó bázissal, vagy

b) a 7. Cikk 1. bekezdésének c) pontjában említett üzleti tevékenységgel kapcsolatos.

Ezekben az esetekben a 7. Cikk vagy a 15. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

5. A műszaki szolgáltatásért járó díj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a díjat fizető maga ez az Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága vagy egy, ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a műszaki szolgáltatásért járó díjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a fizetési kötelezettség felmerült, és a fizetéseket ez a telephely vagy állandó bázis teljesíti, úgy az ilyen műszaki szolgáltatásért járó díj abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó bázis van.

6. Ha a műszaki szolgáltatásért járó díjat fizető és a díj hasznahúzója, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a műszaki szolgáltatásért járó díj összege meghaladja azt az összeget, amelyet ilyen kapcsolatok nélkül fizettek volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint, az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adózatható.

14. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a 6. Cikkben említett és a másik Szerződő Államban levő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzleti vagyona, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amely egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből, vagy egy ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből származik, ebben a másik Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek, vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Olyan társaság alaptőkéjét képező részvények elidegenítéséből származó nyereség, amelynek vagyona közvetlenül vagy közvetve főleg az egyik Szerződő Államban levő ingatlan vagyonból áll, ebben az Államban adóztatható.

5. A 4. bekezdésben nem említett olyan részvények elidegenítéséből származó nyereség, amelyek az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaságban 25 százalékos részesedést képviselnek, ebben az Államban adóztatható, feltéve, hogy az átruházás az egyik Szerződő Államban történik.

6. Az előző bekezdésekben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

15. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve az alábbi körülmények egyikének esetében, amikor ez a jövedelem a másik Szerződő Államban is adóztatható:

a) ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázissal rendelkezik; ebben az esetben a jövedelem csak annyiban adóztatható ebben a másik Államban, amennyiben az ennek az állandó bázisnak tudható be; vagy

b) ha a személy a vonatkozó pénzügyi évben összesen 183 napot meghaladó időszakot vagy időszakokat tölt el a másik Szerződő Államban; ebben az esetben a jövedelem csak annyiban adóztatható ebben a másik Államban, amennyiben az az ebben a másik Szerződő Államban kifejtett tevékenységből származik; vagy

c) ha a személynek a másik Szerződő Államban kifejtett tevékenységéért járó térítést az ebben az Államban illetőséggel bíró személy fizeti, vagy az ebben az Államban levő telephely vagy állandó bázis viseli; ebben az esetben a térítés csak annyiban adóztatható ebben a másik Államban, amennyiben az onnan származik.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, fogorvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek és könyvszakértők önálló tevékenységét.

16. Cikk

Nem önálló munka

1. A 17., 19., 20., 21. és 22. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett nem tartózkodik a másik Államban a vonatkozó pénzügyi évben összesen 183 napot meghaladó időszakot vagy időszakokat; és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban; és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés abban a Szerződő Államban adózható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

17. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

1. Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló fizetések, amelyeket az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének tagja, ebben a másik Államban adózható.

2. A fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság vezető beosztású tisztviselője, ebben a másik Államban adózható.

18. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 15. és 16. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművész, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész, vagy zeneművész, vagy sportoló élvez ilyen minőségében a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adózható.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben, személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem az előadóművésznek vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 15. és 16. Cikk rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adózható, ahol az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejtette, ha ezen személy fölött az előadóművész vagy a sportoló közvetlenül vagy közvetve ellenőrzést gyakorol.

3. Tekintet nélkül e Cikk 1. és 2. bekezdéseinek rendelkezéseire, az e Cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezt a tevékenységet főleg ezen Állam vagy a másik Állam közpénzeiből támogatják, vagy a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján gyakorolják.

19. Cikk

Nyugdíjak

A 20. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával, a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adózható.

20. Cikk

Közszolgálat

1. a) A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak vagy politikai egységének vagy helyi hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adózható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben a másik Államban teljesítették, és a természetes személy ebben az Államban illetőséggel bír, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban illetőséggel bíró személlyé.

2. a) A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet közvetlenül vagy az általa létesített alaptól egy természetes személynek az ezen Államnak vagy politikai egységnek vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy abban az Államban illetőséggel bír, és annak az Államnak az állampolgára.

3. A 16., 17. és 19. Cikk rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága által végzett üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért fizetett térítésre és nyugdíjra.

21. Cikk

Tanulók

Az az összeg, amelyet olyan tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az, és aki az először említett Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzés céljából tartózkodik, nem adóztatható ebben az Államban, feltéve, hogy ezek a fizetések ezen Állam területén kívüli forrásokból származnak.

22. Cikk

Tanárok

Az a térítés, amelyet egy olyan természetes személy kap oktatásért vagy tudományos kutatásért, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az, és aki az először említett Államban tudományos kutatás vagy egyetemen, főiskolán, felsőfokú oktatási intézményben vagy más hasonló intézményben való tanítás céljából tartózkodik, adómentes az először említett Államban, feltéve, hogy az ilyen intézmény nem tartozik a nyereséggel működő jogi személyekhez.

23. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy a vagyoni érték, amelyből a jövedelem származik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 15. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

3. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt és a másik Szerződő Államban keletkező jövedelme ebben a másik Államban adóztatható.

24. Cikk

Kettős adóztatás elkerülése

A kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Magyarországon:

(i) Amennyiben a Magyarországon illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezései értelmében Pakisztánban adóztatható, Magyarország az (ii) és (iii) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával ezt a jövedelmet vagy tőkét mentesíti az adóztatás alól.

(ii) Amennyiben a Magyarországon illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10., 11., 12. és 13. Cikk rendelkezései értelmében Pakisztánban adóztatható, Magyarország le fogja vonni ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Pakisztánban fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely a Pakisztánból élvezett erre a jövedelemre esik.

(iii) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése értelmében a Magyarországon illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem Magyarországon adómentes, a Magyar Köztársaság mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére történő adómegállapításnál figyelembe veheti a kivett jövedelmet.

b) Pakisztánban:

(i) Pakisztán azon jogszabályainak rendelkezéseit fenntartva, amelyek a pakisztáni adóba való beszámításra vonatkoznak, a Magyarország jogszabályai szerint és az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban, egy Pakisztánban illetőséggel bíró személy által Magyarországon levő forrásokból élvezett jövedelem után, amely Pakisztánban és Magyarországon egyaránt adózásnak van alávetve, akár közvetlenül, akár levonás útján fizetendő magyar adó összege beszámítható az ezen jövedelemmel kapcsolatban fizetendő pakisztáni adóba, de csak olyan összegben, amely nem haladja meg a pakisztáni adónak azt az arányát, amely az ilyen jövedelem és a pakisztáni adó alá vont teljes jövedelem között fennáll.

c) A beszámítás szempontjából a Magyarországon vagy Pakisztánban fizetendő adó, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja, úgy tekintendő, hogy az magában foglalja azt az adót, amely egyébként az egyik Szerződő Államban fizetendő, de ez az Állam azt adóösztönző programjai folytán mérsékelte vagy elengedte.

25. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, olyan személyekre is alkalmazandó, akik nem bírnak illetőséggel egyik Szerződő Államban sem.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

3. Kivéve azt az esetet, amikor a 9. Cikk 1. bekezdésének, a 11. Cikk 7. bekezdésének, a 12. Cikk 6. bekezdésének vagy a 13. Cikk 6. bekezdésének a rendelkezései nyerne alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, licencdíj, műszaki szolgáltatásért járó díj és más költség ugyanolyan feltételek mellett levonható a vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál, mintha azokat az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizették volna.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása, amelynek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Szerződő Államban nem vethető sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai (amelyek azonos vagy hasonló feltételek mellett működnek) alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E Cikk rendelkezései a 2. Cikkben foglalt adókra alkalmazandók.

26. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül ügyét előterjeszheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy, ha ügye a 25. Cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezetett.

2. Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek, egymással egyetértésben eloszlassák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek. Amennyiben szóbeli véleménycsere az egyetértés elérése érdekében célszerűnek látszik, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselői között.

27. Cikk¹

Tájékoztatáscsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatják egymást a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok, annak politikai alegységei vagy helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához vagy érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. Az információcserét az 1. és a 2. Cikk nem korlátozza.

2. A Szerződő Államnak az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével vagy a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával, vagy az előzőek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják. Tekintet nélkül az előbbiekre, az egyik Szerződő Állam által kapott információ más célokra is felhasználható, ha az ilyen információ felhasználható ilyen más célokra mindkét Állam joga alapján, és az információt nyújtó Állam illetékes hatósága engedélyezi az ilyen felhasználást.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:

(a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;

(b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

(c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet.

4. Ha az egyik Szerződő Állam a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Állam saját információszerzési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha a másik Államnak az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. Az előző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a

¹ Módosítva a Magyarország és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság között a Magyar Köztársaság Kormánya és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén Islamabadban, 1992. február 24. napján aláírt Egyezmény módosításáról szóló Jegyzőkönyv által. Hatályos 2020. november 19. napjától.

Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.

5. A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben nem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzüzetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik.

28. Cikk

Diplomáciai vagy konzuli képviselők tagjai

Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviselők tagjainak adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján őket megilletik.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA (fő célt tesz rendelkezések)

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelemelemek esetében, amelyekről – az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével – megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelné a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

29. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Felek értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a kelte után hatvan nappal lép hatályba, és rendelkezései alkalmazandók

a) Magyarországon:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy az után keletkezett jövedelemre;

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy az után kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

b) Pakisztánban:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépése évének július 1. napján vagy az után nem belföldieknek fizetett vagy jóváírt összegekre; és

(ii) az egyéb adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépése évének július 1. napján vagy az után kezdődő adóketési évekre.

30. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény addig marad hatályban, ameddig a Szerződő Államok egyike azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam diplomáciai úton felmondhatja az Egyezmény hatálybalépésének keltétől számított ötéves

időszak eltelte után bármely naptári év vége előtt legalább hat hónappal, a felmondásról szóló értesítés megküldésével. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti

a) Magyarországon:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az értesítés megküldésének évét követő naptári év január 1-jén vagy az után keletkezett jövedelemre;

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az értesítés megküldésének évét követő naptári év január 1-jén vagy az után kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

b) Pakisztánban:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az értesítés megküldésének évét követő naptári év július 1-jén vagy az után keletkezett jövedelemre;

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az értesítés megküldésének évét követő naptári év július 1-jén vagy az után kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

Ennek hitelül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két eredeti példányban, Islamabadban, 1992. február hó 24. napján, angol nyelven.